

Agerdyrkningsberetning

fra Midten af September.

Den nu bjergede Afgrøde er meget ulige fordelt i de enkelte Egne; medens nogle Egne som f. E. Falster, Lolland og Dele af Sjælland og Fyen have hjemført en saa rig Afgrøde som maaske aldrig før, have derimod andre Egne, som navnlig Viborg-Silkeborgegnen, Himmerland og Dele af det nordlige og vestlige Jylland havt en yderst kummerlig Høst, særlig af Vaarsæd. Til Forklaring af denne store Ulighed maa Opmærksomheden dels fæstes paa Jordens ulige Karakter og Gjødningskraft og dels paa Vejr- ligets betydelige Forskjellighed. Særlig har det sidste gjort sig stærkt gjældende, mindre for Varmens, mere for Fugtighedens Vedkommende. Juni Maanedes Varme var paa Øerne $\frac{1}{2}^{\circ}$ over, i Jylland $\frac{1}{2}^{\circ}$ under det almindelige. Nætterne vare jævnlig meget kolde, saaledes sank Varmen f. Ex. i Birkebæk Dal d. 27de Juni ned til $-2,7$. Ogsaa i Juli Maaned var Varmen underkastet store Forandringer, især paa Øerne, men blev dog i Gjennemsnit over 1° højere paa Øerne end almindelig, hvorimod den i Jylland knap naaede Middelvarmen. Særlig var Slutningen af Juli meget varm. Derimod var August Maaned kold, paa Øerne $\frac{1}{2}^{\circ}$ og i Jylland 1° for kold.

Om altsaa Varmeforholdene ikke kunne siges at have været gunstige for Jyllands Vedkommende, er det dog hovedsagentlig Fugtighedsforholdene, der have været de afgjørende. Dette fremgaaer tildels af hosstaaende Tabel, hvor de enkelte Amters Regnmængde gennem Aarets første 8 Maaneder er sammenstillet.

Nedslagsmængde i Millemeter.

Amt	Jan.	Febr.	Marts	April	Maj	Juni	Juli	Aug.	Ialt
Hjørring	19,6	12,9	9,8	38,3	33,3	3,0	65,9	31,9	214,9
Thisted	14,4	14,8	16,6	33,3	85,9	9,0	51,2	24,2	209,4

Amt	Jan.	Febr.	Marts	April	Maj	Juni	Juli	Aug.	Ialt
Ringkjøbing	15,2	16,4	23,4	27,8	38,7	11,9	35,4	35,8	204,6
Ribe	9,8	10,2	37,1	29,5	32,0	15,9	44,9	51,0	230,4
Viborg	8,5	13,0	18,6	32,3	39,0	10,0	35,2	31,6	188,2
Aalborg	11,0	14,5	7,1	32,0	40,5	3,7	48,3	32,3	199,4
Randers	10,9	12,3	11,13	42,2	37,0	9,4	67,0	31,9	222,0
Aarhus	5,6	11,2	20,2	29,6	49,4	9,9	38,8	36,1	220,8
Vejle	6,4	9,8	33,2	38,8	54,6	12,9	44,6	45,0	245,3
Odense	3,9	7,7	31,0	44,4	64,1	14,6	69,1	28,3	263,1
Svendborg	3,5	10,9	28,6	48,5	81,9	19,1	77,6	34,9	305,0
Holbæk	7,9	8,3	20,0	42,2	53,6	17,6	54,3	30,8	234,7
Sorø	8,8	3,1	37,6	43,1	58,3	14,3	41,2	39,1	245,5
Frederiksborg	13,3	8,2	19,9	40,3	48,3	21,3	59,5	40,4	251,5
Kjøbenhavns	10,3	7,2	30,1	39,4	54,9	20,5	44,9	42,2	249,5
Præstø	10,8	6,5	37,5	30,5	61,1	17,2	37,5	37,2	238,3
Maribo	7,4	5,4	30,1	32,4	54,7	19,5	47,1	32,1	228,7
Bornholms	4,0	10,5	39,8	21,1	61,1	25,6	23,7	28,7	214,5
Den alm. Regnemængde for hele Landet plejer at være	42,5	32,5	40,0	32,5	37,5	52,5	65,0	70,0	372,5

Jorden havde overordentlig lidt Vintervæde, dels var Nedslaget meget ringe, dels løb ved Tøbruddet en stor Del Snevand bort over den frosne Jord uden at komme denne til Nytte. Da imidlertid April og Maj bragte god og hyppig Regn, udfoldede Korn- og Græsmarkerne sig smukt, og sjældent har der staaet en mere lovende Afgrøde paa vore Marker end i Begyndelsen af Juni. Men da begyndte den langvarige, næsten ganske regnløse Periode, som iaar karakteriserede Juni Maaned og Begyndelsen af Juli, og som især var meget pinlig i de nordlige og vestlige Dele af Landet samt i Viborg Amt; — Hjørring og Aalborg Amt fik kun 5—10 pCt. af den alm. Regnmængde, det øvrige Jylland fik 20—25 pCt., Øerne 30—40 og Bornholm, der fik mest, beholdt dog kun 50 pCt., ikke Halvdelen af det almindelige. D. 10de og 11te Juli faldt en almindelig Landeregn, som reddede mangen Mark for fuldstændig Misvæxt, men uagtet der ogsaa senere i Juli Maaned faldt jævnlig Regn, saa beholdt dog de fleste Amter ikke Maanedens sædvan-

lige Regnmængde — det midterste og vestlige Jylland endog kun 60 pCt. deraf; og da hertil kom, at der i Juli Maaned, som tildels i hele Sommeren ofte herskede meget stærke Nordveststørme — den saakaldte »Skav« — der hurtig bortblæste Regnens forfriskende Virkninger, og der endvidere i hele Sommerens Løb kun faldt meget lidt Dug, og Luftens Fugtighedsgrad var lav, saa er det naturligt, at særlig Jylland, hvor alle disse Misligheder viste sig stærkest, blev overordentlig stærkt trykket af Tørken. I Begyndelsen af August faldt Regn de fleste Steder, d. 9de endog en almindelig Landeregn, men derefter havde et næsten uafbrudt tørt Høstvejr indtil Maanedens sidste Dage, og Regnmængden blev derfor ogsaa for August betydelig under den normale til Skade for Græs- og Røemarkerne, der stod og visnede.

Men Høstvejret maa kaldes fortrinligt; Høsten begyndte i Reglen lidt sent, men da den kunde fortsættes uden Afbrydelser, og da ingen Dug hindrede Indkjørslen fra Morgenstunden af, blev den ofte afsluttet i Løbet af 3 Uger, og ved Slutningen af August havde man bjerget Kornet undtagen paa nogle af de større Gaarde og paa de sildige Kjærjorder i Jylland samt i Vendsyssel og Thy. For disse Egne blev Høsten formedelst den stærke Regn gennem første Halvdel af September temmelig besværlig, men da Rodfrugterne, den nye Kløver og Efteraarsgræsningen trængte saa stærkt til Regnen, var man dog glad for denne.

Inden vi paa Basis af de os meddelte udførlige Høstberetninger omtale de enkelte Afgrøders Udvikling og Resultatet af Høsten 1887, tillade vi os at gjengive den tabellariske Oversigt, der er meddelt af »Dagbladet« iaar ligesom de foregaaende Aar ifølge 230 Beretninger fra Landets forskjellige Egne, og ved hvis Bearbejdelse man har tillagt hver Beretning, der lød paa »over Middelhøst«, en Værdi af 1,5, naar den lød paa »Middelhøst« en Værdi af 1,0, og naar den lød paa »under Middelhøst« en Værdi af 0,5.

Høstudbyttet 1887 for de enkelte Amter.

Gjennemsnitsangivelse ifølge »Dagbladet».

Amt	Hvede	Rug	Byg	Havre	Blandsæd	Ærter	Sommer- græsning	Grøntfoder	Roor og Gulerødder	Kartofler	Agerhø	Enghø
Kjøbenhavn	1,4	1,2	1,1	1,1	1,0	1,0	0,8	0,6	0,9	1,1	1,0	0,9
Frederiksborg	1,5	1,4	1,4	0,9	1,0	0,7	0,7	0,8	0,9	1,1	0,8	0,9
Holbæk	1,4	1,1	1,3	1,0	1,0	1,2	0,8	1,2	1,1	1,0	0,9	0,7
Sorø	1,4	1,3	1,3	1,0	1,1	1,2	0,7	1,0	1,0	0,9	1,0	0,8
Præstø	1,5	1,3	1,3	1,0	1,0	1,3	0,8	0,9	0,9	1,0	0,9	0,7
Bornholm	1,5	1,5	1,5	1,4	1,4	1,4	0,6	1,3	0,9	0,9	0,6	1,1
Maribo	1,4	1,1	1,4	1,1	1,2	1,5	0,8	0,8	1,0	0,9	0,8	0,7
Odense	1,5	1,4	1,0	0,9	0,8	1,0	0,8	1,1	1,0	1,0	1,1	0,8
Svendborg	1,5	1,4	1,1	1,1	1,1	1,3	1,0	1,1	1,0	1,0	1,1	0,8
Aarhus	1,5	1,4	0,6	0,6	0,7	1,1	0,5	0,5	0,9	0,8	0,7	0,8
Randers	1,3	1,1	0,6	0,5	0,6	0,8	0,6	0,5	0,9	0,9	0,6	0,6
Aalborg	1,0	1,3	0,7	0,7	0,8	1,0	0,7	1,0	0,9	1,0	0,9	0,8
Hjørring	0,7	1,2	0,5	0,5	0,6	0,8	0,5	0,6	0,6	0,8	0,6	0,6
Thisted	1,5	1,4	0,9	0,7	0,8	0,5	0,5	0,7	0,8	1,0	0,6	0,9
Viborg	1,0	1,1	0,7	0,5	0,7	0,5	0,5	0,6	0,7	0,9	0,6	0,8
Ringkjøbing	1,3	0,9	0,7	0,6	0,7	>	0,6	0,7	0,8	0,8	0,5	0,8
Vejle	1,5	1,3	0,8	0,8	0,8	0,8	0,7	0,9	0,8	0,9	1,0	0,8
Ribe	1,5	1,2	0,5	0,6	0,7	5,0	0,6	0,8	1,0	0,7	0,9	0,8
Nordslesvig	1,5	1,5	0,9	0,9	1,0	1,3	1,0	1,0	0,7	1,0	1,1	0,7

Højbjergningen gik for sig under saa gunstige Vilkaar som vel muligt, og Kvaliteten af det indavlede Hø er derfor ganske fortrinlig. Derimod er Høudbyttet i det Hele taget mindre godt, om end forskjelligt i de enkelte Egne og forskjelligt for Ager og Eng. I Begyndelsen af Juni tegnede det til en rig Høst af Agerhø, idet Kløveren havde overstaaet Vinteren godt, og Foraaret havde været heldigt; men da der ingen Bundvæde var i Jorden, satte den stærke Junitørke snart Kløver- og Græsmarkerne i Stampe, og da man tilmed ofte maatte gjøre Indhug i dem for Kvægets Skyld, blev Udbyttet betydelig ringere end ventet. De fleste Steder paa de østlige Øer og paa Fyen, med Undtagelse af det nordøstlige Fyen, hvor den unge Kløver ifjor var spiret slet, samt i den sydlige Del af Jyllands Øst-

kyst, naaedes dog som Regel et almindeligt Aars Udbytte af Kløverhø, endog en Del herover, men i det øvrige Jylland og særlig i de lettere og nordligere Egne blev Udbyttet langt mindre, ofte endog kun Halvparten af det almindelige. — Af Engene var Udbyttet i det Hele taget tarveligere; vel gav gode Overrislingsenge et ret godt Udbytte, naar de havde tilstrækkeligt Vand, men herpaa har det ofte skortet, og hvor man har været fælles om Benyttelsen af Vandet fra offentlige Vandløb, har der jævnlig været en Kamp om at faa det nødvendige Vand i den bedste Vandingstid. Alle de Enge, der ikke kunne vandes, og som nutildags, efter de mange Aareguleringer og Udgravninger, ofte ere meget tørre, og det endnu mere efter en saa vandfattig Vinter som den forløbne, gavederimod ligesaavel som de tørveagtige, kolde Enge et daarligt Udbytte, ofte kun $\frac{2}{3}$ til $\frac{1}{2}$ af det almindelige. Men ogsaa fra Engene bjergedes Høet i en udmærket Kondition.

Om Kornhøsten kan det i sin Almindelighed siges, at Vintersæden de allerfleste Steder har givet et stort Udbytte, og at Vaarsæden ogsaa paa Øerne, om end med Undtagelse, naaer over et Middelaar, særlig hvad Foldene, mindre hvad Fyldet angaaer, hvorimod Vaarsæden i Jylland kun paa de bedste Gaarde paa Østkysten nærmer sig de sædvanlige Fold, medens den i de nordligere og vestligere Egne samt paa de lettere Jorder bliver betydelig derunder og paa sine Steder ikke fylder Halvdelen, undertiden endog kun Tredieparten af en almindelig Vaarsædshøst. Aargangen sammenlignes i saa Henseende jævnlig med den tørre Sommer 1868 eller undertiden endog med den for mange ødelæggende Sommertørke 1826. At udpege nogen enkelt Egn som den absolut uheldigste er vanskeligt; — dog synes i saa Henseende at maatte nævnes Egnen fra Kjellerup op over Hobro og ind over Himmerland, — »fra Hadsund til Aalborg findes ikke en Stak« — ligesom ogsaa Dele af den lille jyske Halvø, af Vensyssel, Mors og Vestjylland have havt en yderst tarvelig Vaarsædshøst fra Agermarken, særlig til Fyld. Et Held er det

imidlertid for disse Egne, at der jævnlig findes spredt anselige Kjærstrækninger i dem, og disse have i Semmer, naar Jorden ikke var for raa. givet et godt Udbytte særlig af Foder, som det imidlertid undertiden var vanskeligt at faa bjerget i den regnfulde September. Ogsaa paa de udtørrede Arealer avledes en stor Afrøde, men enkelte af disse, f. E. Kolind Sund, ramtes i Juli af et heldigvis sjældent Uheld, idet den Nattekulde, hvorpaa Sommeren havde været saa rig, her naaede til Natten mellem den 7.—8. Juli at lægge et tykt Islag paa Vandet og ødelægge al den blomstrende Sæd, særlig Hveden, saa at den blev svang og maatte omlægges.

Kvaliteten af den indbjergede Sæd, baade Vinter- og Vaarsæd, er iøvrigt fortrinlig, og det baade hvad Halmen angaaer, som derfor forhaabentlig vil vise sig drøj at fodrepaa, som ogsaa hvad Kjærnen angaaer, der maaske undertiden kunde være lidt fyldigere, men som iøvrigt ved Udtærskningen giver en Handelsvare med smuk Farve og høj Vægt, — men som desværre maa sælges til saa slette Kornpriser, som vi ikke i lang Tid have kjendt. Efter »Ugeskrift for Landmænd« og »Dagbladet« vare Noteringerne i sidste Uge af September i Øre pr. 100 Pd.:

	1875—83	1884	1885	1886	1887
Hvede	860	670	615	610	575
Rug	680	590	515	480	410
Byg	690	610	610	540	510
Havre	620	600	540	495	410

Høstarbejdet gik let og rask fra Haanden. Vejret var, som nævnt, fortrinligt med Undtagelse af nogle Regndage først i August og den stærke Septemberregn, der hæmmede Indbjergningen fra de sildige Jorder. Sæden var sjældent kastet i Leje og derfor nem at høste, Mejemaskiner kunde bruges og brugtes ogsaa sine Steder meget, Arbejdskraften var rigelig, villig og billig. Fra en Gaard paa Sjælland opgives Akkordarbejdet for en Td. Land at meje, binde, sætte sammen og rive at have været iaar 5—6 Kr. for Rug, 4 Kr. for Byg, 3 Kr. for Blandsæd, og for maskin-

mejet Hvede 2,50 Kr. og for do. Havre 1,75 Kr. Kun hvor Høsten var meget ringe, saa Mejekrogene ikke kunde samle Straaene, og man vanskelig kunde faa Stubbene revne rent, eller hvor den faldt sildig, blev den noget besværlig.

Hveden har overalt givet udmærket, og næppe er nogensinde en saa rig og god Hvedehøst blevet bjerget i Danmark. Foldene angives som oftest til over 20, jævnlig til 25 og undertiden endog til henimod 30. Vægten er høj, 135—140 Pd., Farven god, Kjærnen vel udviklet og godt bjerget.

Rugen har ogsaa de allerfleste Steder givet en stor Høst til Fyld, og i enkelte Beretninger nævnes endog 8—10 Læs pr. Td. Land. Derimod er Foldudbyttet undergivet store Forskjelligheder i de enkelte Egne, og eftersom Markerne have været mere eller mindre udsatte for Sommerens stærke ofte heftige Storme, der dels i Forbindelse med Kulden skadede i Rugens Blomstringstid, saa at der paa sine Steder fandtes en Mængde Spring i Axene, dels knækkede mange Straa og dels »blissede« Rugen, o: sled og sved den saaledes i Toppen, at denne, mens Straaet endnu var grønligt, blev hvid og kjærnetom. Paa mange lette og høje Jorder skoldedes Rugen tilmed af Tørken, blev hvidlig, gik fra Væksten, og i første Halvdel af Juli kunde man mange Steder i disse Egne af Jylland se saadanne større eller mindre hvide, golde Pletter i Rugvangen afhuggede. Kun i Øernes gunstigste Egne folder Rugen nogenlunde og giver 1 Td. i Traven (à 60 Neg), men i Jylland maa man meget ofte nøjes med 4—5—6 Skpr. eller endog derunder. Foldopgivelserne naa derfor sjældent over 15—17 Tdr. pr. Td. Land, og synke gradvis ned til helt usselt eller intet Udbytte; — flere Exempler nævnes fra Jyllands lettere Egne, hvor man undertiden undlader at tærskke Rugen, da det ikke vil kunne betale sig. Det udtærskede Korn viser sig imidlertid af en fortræffelig Kvalitet, naar Smaakornet er taget fra, og en Vægt af 125 Pd. holl. er almindelig, — en Vægt af 128 ikke sjælden.

Byg har givet en ret god Høst paa Øerne, nemlig omtrent en Middelhøst i Fyld og over en Middelhøst i Fold, men derimod i Jylland en Del under Middelhøst og i de lette Egne endog meget under. Særlig er Halmudbyttet ofte yderst ringe, Sæden krøb i Jorden igjen, Planterne skød igen Sideskud, Straaet blev ofte kun $\frac{1}{2}$ à 1 Fod højt, og Axene havde vanskelig ved at skride igjennem. Der er stor Forskjel paa nærliggende Jorder, den sildig saaede Sæd siges jævnlig at have holdt sig bedre end den tidlig saaede, men det omvendte Forhold kjendes ogsaa, hvorimod den gjødningskraftige Jord omvendt har viist sin Overlegenhed.

Havren var med enkelte Undtagelser gjennemgaaende simplere end Bygget, naaede paa Øerne omtrent en Middelhøst, men blev i Jylland betydelig derunder. Grunden hertil kan vel tildels søges i. at den i Reglen dyrkes længere borte fra Gjødningen og ofte paa mere eller mindre udslidt Jord. Da den bjerges senere end Bygget, har den ogsaa taget mere Skade end dette paa Jyllands sildige Kjærjorder og i de sildige Egne.

Bælgfrugterne have i de rigtige Ærteegne paa Øerne givet en god undertiden endog udmærket Afgrøde; særlig gjælder dette for Ærternes Vedkommende, og Foldangivelserne naa endog enkeltvis op til 12—14 Tdr. pr. Td. Land. — Om Boghvede og Spørgel lyde Beretningerne meget forskjellig, men som Regel maa de siges at angive et ringe Udbytte, idet snart Tørken, snart Nattekulden og snart Stormen med Sandfog faaer Skyld derfor.

Af Kartofler ventes næppe en Middelhøst; hvor godt de end pleje at udholde Tørken, undlod den dog ikke iaar ogsaa at sætte sit Stempel paa dem; de visnede vel ikke, men Væksten standsedes, og de bleve smaa. Samtidig hermed bleve de imidlertid forskaanede for den almindelige Sygdom. Septemberregnen kaldte dem atter i Væxt, men det synes flere Steder at være i Form af Nydannelser paa Knoldene og altsaa vel snarere til Skade end til Gavn.

Rodfrugterne have havt en meget besværlig og

vanskelig Sommer. Dette gjælder ganske særlig for Jyllands Vedkommende og navnlig for Turnips og Rutabaga. I Forsommeren huserede Jordlopperne med en Styrke som sjældent er iagttaget; man saaede om, de fremspirede Planter ødelagdes atter; atter saaedes, saa var man imidlertid i den stærk tørre Periode, og Frøet spirede kun delvis. eller de unge Planter visnede bort, inden de fik ordentlig Rodfæste. Rodfrugtmarkerne ere derfor tyndere end almindelig, jævnlig fulde af Spring. der endog indtage store Stykker, og en Del blev pløjede om og besaaede med 6r. Byg el. lign.; i Kjærjorderne angrebes Roerne ofte af Smeldelarver og Knoporme. Da Tørken atter i August indfandt sig, gik Roerne helt fra Væxten; — Turnipsens og Rutabagaens Blade laa falmende hen ad Jorden, selv Runkelroerne bleve gule og Roddannelsen yderst ringe. En kjendelig Bedring er indtraadt med Efteraarsregnen, og i September have Rodfrugtmarkerne atter faaet Kraft, men kan end en Del indvindes, vil hele den i Sommerens Løb skete Skade dog ikke kunne afhjælpes, og Udbyttet af Roemarkerne vil derfor kun undtagelsesvis naa en Middel-høst og mange Steder blive langt derunder, bortset fra de mange Roemarker, der nærmest maa kaldes helt mislykkede.

Afgrøderne have været temmelig forskaanede for Plantesygdomme og Insektangreb, naar undtages de ved Rodfrugterne omtalte Jordlopper, Smelder og Knoporme og enkeltvis Angreb af Meldug og Bladlus. Oldenborreindsamlingen har havt et meget betydeligt Omfang og maa i mange Egne betragtes som en særlig nyttig Foranstaltning. Fra Egnen ved Hobro og inde i Midtjylland klages over, at »Brandenborgeren« eller Gaasefluen, den saakaldte lille Oldenborre, formeres stærkt, at den bl. a. angriber Frugtræerne, plyndrer deres Blomster og Frugter, og at man frygter dens Larver i det kommende Aar.

Som Sommerens mørkeste og besværligste Punkt maa dog navnlig for Jyllands Vedkommende nævnes Sommergræsningen. Den var rigelig og god strax i Forsommeren, men af Mangel paa Bundvæde kunde Græsset ikke skyde igjen i den tørre Sommer, og naar man ikke vilde se

Kvæget sulte paa Marken, har man de fleste Steder, særlig i Jylland, men tildels ogsaa paa Øerne, maattet benytte særlige Midler, saasom Staldfodring kortere eller længere Tid, Anvendelsen af Kraftfoder eller endog Benyttelse af det indbjergede Hø, idet Vaarsæden, Blandkornet eller hvad andet man kunde bruge til Grøntoder, ofte var voxet saa simpelt til, at det var altfor udruøjt at slaa til Kvæget. Engene og de lavt liggende Jorder have mange Steder, hvor Agerne vare ganske skaldede, været en god Støtte, men dog har Sommeren meget indtrængende paavist Nyten og tildels Nødvendigheden af at have en vel behandlet, kraftig og til forskjellig Tid besaaet Grønfodermark. Tilfredsheden hermed høres ofte. I en Beretning fra Vestsjælland meddeles, at en udmærket Vikkerhavremark med 6 Skpr. Land daglig til 180 Køer hjalp disse til at bevare Mælken og samtidig opretholde et godt Huld. — Ellers maa det desværre i Almindelighed siges, at medens Kvæget gik ind i Sommeren med godt Huld, vil det ofte komme magert paa Stald, thi ere Græsmarkerne end atter grønnedes i det fugtige Efteraar, er der dog ingen rigtig Kraft i Græsset, og Kvæget lider af Regnen, Blæsten og Kulden. Paa Øerne, hvor Foderbeholdningerne ere ret gode, vil man derfor tidlig tage Kvæget paa Stald, men i Jylland vil man søge at lade det bjerge Føden ude saa længe som muligt.

Mejeriudbyttet har under disse Forhold selvfølgelig ikke været stort, men dog i Reglen bedre end man efter de simple Græsmarker skulde have ventet, da de faa Græsspirer, som sædvanlig, have viist sig nærende. Hvor, hvad jævnligen har været Tilfældet, ogsaa Kvægets Vandforsyning har været ringe, blev Mælkeudbyttet selvfølgelig endnu ringere. De i Forhold til Kornpriserne ret gode Priser paa Smør og Svin i den sidste Del af Sommeren har noget bødet paa Mejeriudbyttet, men af Græsnings- og Fedningskreaturer har Udbyttet været meget ringe, Fedepriserne ere lave, kun bedste Sort Kælvkøer ere i god Pris, og meget Ungkvæg i de lettere Egne ere ikke mere værd ved Sommerens Slutning end ved dens Begyndelse, da det ofte baade har sultet og tørstet.

Af de modtagne Beretninger vil i næste Hefte blive gengivet en Del særlige Meddelelser, hvortil der ikke her haves Plads.